

Clubul Dinamo București

20 ANI

1948-1968

TIPO MOLDOVA

TIPO MOLDOVA

1948
1968

DOUĂ DECENII

Se împlinesc, în această primăvară a anului 1968, două decenii de la constituirea clubului sportiv Dinamo București, eveniment a cărui semnificație se răsfrînge, în bună măsură, asupra întregii noastre mișcări sportive.

Crearea clubului Dinamo s-a înscris pe linia măsurilor luate de partid și guvern, atît în scopul promovării educației fizice în rîndurile maselor populare, îndeosebi ale tineretului, cît și în acela al dezvoltării sportului de performanță. Pe ambele planuri, realizările din cei douăzeci de ani de activitate ai clubului sînt mai mult decît meritorii.

De la 14 mai 1948, cînd a fost iscălit actul său de naștere, și pînă în prezent, clubul Dinamo a parcurs un drum plin de realizări remarcabile, care i-au conferit o carte de vizită prestigioasă, recunoscută ca atare nu numai de către lumea sportivă românească, dar apreciată și peste hotare.

Prin clubul central din București, cît și prin cluburile și asociațiile Dinamo din întreaga țară, mii de tineri au făcut cunoștință directă cu exercițiile fizice și sportul, au trecut la practicarea lor în mod organizat. Dar nu mai puțin remarcabilă este valoarea rezultatelor înregistrate în sfera sportului de performanță.

De la nivelul unei mici grupări cu numai cîțiva zeci de sportivi, Dinamo București a ajuns în poziția unuia din cele mai puternice cluburi din țară. În cele 21 de secții pe ramură de sport ale sale activează în prezent peste 1500 de sportivi. Ei au la dispoziție unul din cele mai frumoase și mai moderne complexe sportive — parcul «Dinamo», din Șoseaua Ștefan cel Mare — parc care a întrunit sufragiile unanime ale tuturor celor ce l-au vizitat.

Purtătorii culorilor roș-alb s-au impus, an de an, în întrecerile cu caracter republican, deținînd autoritar înțietatea în unele ramuri de sport. Astfel, echipa de lupte greco-romane a cucerit, în anul trecut, pentru a 19-a oară consecutiv, titlul de campioană a țării, în timp ce echipa de gimnaști a reușit acest lucru pentru a 14-a oară, iar cea de polo pentru a 11-a oară. La rîndul lor, caiaciștii și canoiștii își adaugă, în fiecare an, în palmares noi titluri de campioni republicani. Printre formațiile fruntașe ale clubului sînt și cele de volei fete (de 8 ori campioană a țării), de handbal (de 8 ori), baschet (de 5 ori), fotbal (de 5 ori, plus de două ori cîștigătoare a Cupei României), rugby (de 4 ori) etc.

În total, de-a lungul celor două decenii, sportivii dinamoviști au cucerit 2127 titluri de campioni naționali, îmbunătățind, totodată, de peste 1000 de ori diferite recorduri ale țării. În prezent, juniorii și seniorii clubului dețin 183 de recorduri republicane la atletism, natație, ciclism, tir, haltere și patinaj.

Fără îndoială că toate aceste succese pe plan intern sînt întregite de rezultate remarcabile pe plan internațional. Dinamoviștii au fost și sub acest aspect la înălțime, ridicînd performanțele lor la nivel european și mondial, contribuind substanțial la afirmarea sportului românesc în lume.

PRODIGIOASE

Ca reprezentanți ai culorilor patriei noastre, sportivii clubului Dinamo, însuflețiți de un fierbinte patriotism, s-au străduit să răspundă cu cinste încrederii acordate, reușind deseori să figureze printre protagoniștii marilor competiții mondiale și continentale.

Pe stadioanele și sălile de sport din Melbourne, Roma și Tokio, 19 sportivi dinamoviști au devenit medaliați olimpici, în fruntea lor situându-se Leon Rotman (dublu campion olimpic), Nicolae Linca, Alexe Dumitru și Simion Ismailciuc, Ștefan Petrescu, Ion Dumitrescu și Mihaela Peneș — cîștigători ai medaliilor de aur. De-a lungul anilor, peste 40 de sportivi de la Dinamo au îmbrăcat tricourile de campioni mondiali sau europeni, pe diferite meridiane ale globului devenind foarte cunoscute numele lui Aurel Vernescu (multiplu campion mondial și european), Ion Cernea, Nicolae Martinescu, Tripșa Ion, Moser Ion, Ivănescu. Petre alături de cele ale campionilor olimpici citați înainte. În cartea de aur a clubului, ca și în aceea a sportului românesc, sînt înscrise, de asemenea, victoriile echipelor de volei masculin (de 2 ori consecutiv), handbal în 7 și rugby, în «Cupa Campionilor Europeni».

Demn de menționat este faptul că, anual, aproximativ 250 sportivi dinamoviști sînt chemați să reprezinte culorile țării, în diferite confruntări internaționale.

Printre realizările meritorii ale clubului Dinamo se înscrie și contribuția adusă la creșterea tinerelor cadre de sportivi, dintre care mulți au urcat cele mai înalte trepte ale măiestriei sportive.

Împreună cu sportivii, au crescut și s-au afirmat antrenori pricepuți ca Radu Huțan, Oprea Vlase, Sebastian Mihăilescu, Nicolae Voicu, Dumitru Cuc, Dan Niculescu, Alexandru Stoenescu, Dumitru Ionescu, Constantin Dumitrescu, Alex. Cosma și alții, a căror competență este cunoscută și apreciată unanim.

Pentru contribuția adusă la progresul sportului românesc și la afirmarea sa internațională, pentru performanțele de mare valoare obținute în competiții, 45 de sportivi dinamoviști au primit înaltul titlu de «Maestru emerit al sportului», iar peste 400 titlul de «Maestru al sportului» (dintre aceștia, 144 sînt încă în plină activitate).

Pentru contribuția adusă la dezvoltarea mișcării de cultură fizică și sport în Ministerul Afacerilor Interne și pe plan național, clubul sportiv Dinamo București a fost decorat, în anul 1963, cu Ordinul Muncii clasa III-a.

Trecînd în revistă rezultatele celor două decenii de activitate, sportivii, antrenorii și activiștii clubului Dinamo sînt pe deplin conștienți că cerințele vor fi de-acum înainte și mai mari, că și pe umerii lor apasă răspunderea îndeplinirii sarcinilor pe care partidul și guvernul le-au pus în fața tuturor lucrătorilor din domeniul educației fizice și a sportului. Ei se străduiesc să fie la înălțimea acestor sarcini, pregătindu-se intens pentru a aduce patriei noastre noi victorii de prestigiu în competițiile internaționale care îi așteaptă și, în primul rînd, la apropiatele Jocuri Olimpice din Mexic.

SPECTATORII

Spectatorul, spectatorii laolaltă, mulțimile entuziaste de oameni cu inimile străpunse de emoție și adorație pentru idoli sportivi, pentru echipele care le-au devenit frați, prieteni, obsesie, obsesie prelungită în somn și după somn, zile, luni, ani, căci pe măsură ce idoli stadioanelor te-au subjugat, umbra lor te urmărește și nu mai scapi nicăieri, mai bine zis te lași sedus și urmărit de tot ce le aparține.

Te iei la harță și te bați, ca pentru o dragoste puternică, cu toți cei ce ți se opun, și vor ca lucizi și nepărtinitori să-ți arate că tu ai greșit în aprecieri, privindu-i pe răsfățați prea subiectiv și pățimas. Dar cum marile iubiri sînt oarbe nu te mai înțelegi cu nimeni fiindcă nimeni nu te mai poate clinti. Degeaba încearcă oricine să-ți demonstreze contrariul, tu rămii același vajnic, neînduplecat apărător al idoliilor tăi.

Clubul Dinamo, cu echipele sau vedetele luate individual, are de bună seamă corul său de admiratori, mai pe înțeles publicul său nelipsit, credincios, capabil să se agate de tampoanele și scările tramvaielor, la orele marilor tensiuni și aglomerații, să fugă de acasă cu mâncarea în gât, să execute incredibile maratoane, spre a atinge, în sfârșit, ținta, stadionul, unde «ai lui», ca și când ar fi vorba de însăși rudele familiei, au meci.

Suplicii băncilor înghesuite, căldura zăpușitoare, soarele canicular, care înmoaie asfalturile gonind și pisicile la umbră, pe suporteri îi lasă reci și nu le dezmente și nu le schimbă hotărârea de a fi la ora convenită «acolo», să-și pună inima în același ritm cu al echipei dragi, să treacă secundă cu secundă prin fierbințelile și răcorile, prin capcanele și surprizele unei bătălii sportive, ca într-o aventură plină de neprevăzut la care nu renunță. Totuși, cite satisfacții răsplătesc pe acest adorator, când reușita plutește în aer, victoria e sigură, se apropie finalul, adversarii sînt înfrinți, fără speranță, formidabilii tăi amici devin în fața lumii mănunchiul de zei la care tu și ceilalți suporteri ați visat.

Atunci, bine înțeles, că cea din urmă fibră a făpturii tale se îmbată din potirul victoriei, sorbit pînă la fund. Să mai îndrăznească cineva să-ți spună cite în lună și stele, să mai aibă cutezanța să-ți facă teorii deșarte, de vreme ce băieții tăi au fost magnifici.

Se poate măsura profunzimea unei asemenea bucurii, amploarea unei atari sărbători?

Elogiul spectatorilor, care nu țin seama de piedici, ploi și vînt, fiind prezenți totdeauna în tribună, răpăind în palme și strigînd în gura mare «Bravo!», încurajînd reprezentanții clubului dinamovist, este fără îndoială mîngîierea cea mai deplină pentru sportivii care o prețuiesc, o caută, o gustă și se înfruptă din ea, ca dintr-un fruct zemos.

Dragostea acestor suflete devotate transmite putere și voință de joc echipelor, menține trează convingerea în izbîndă.

Fără ei «artiști» de pe scena gazonată, de pe ringuri, din sălile pardosite cu linoleum n-ar avea în fața cui să joace, n-ar mai avea pentru cine cîștiga lupta și, bine înțeles, comunica sentimentul fără egal al succesului. În ultimă analiză aceasta este însăși rațiunea confruntării sportive, suporterii fiind ceea ce este cititorul pentru scriitor, vizitatorii expoziției pentru pictori, publicul sălilor de spectacole pentru actor.

La capătul celor 20 de ani ai sportului dinamovist, fiecare manifestare dovedește creșterea impresionantă a maselor de suporteri. Parcă elogiul lor reunit ca un imens buchet de garoafe puternic parfumat ar fi așezat festiv în holul clubului. Din mireasma lui vor sorbi sportivii tricourilor alb-roșii elanul și forța pentru anii viitori.